

opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10.000 hl. piwa do 6.900 marek polskich;
- b) dla browarów przerabiających do 30.000 hl. piwa do 7.050 marek polskich;
- c) dla browarów przerabiających do 50.000 hl. piwa do 7.200 marek polskich;
- d) dla browarów przerabiających do 70.000 hl. piwa do 7.350 marek polskich;
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 hl. piwa do 7.500 marek polskich.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobrana będzie od zapasów brzezki względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210), dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa, wywołanego za granicę, zmienia się o tyle, że:

- 1) wywożącym piwo zwraca się, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 30.000 marek polskich;
- 2) wytwórcom piwa zwraca się, za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa po 6.200 marek polskich.

§ 5. Paragraf 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki zarodowej po 7.500 marek polskich, najmniej jednak 120.000.

§ 6. Ustanowiony w § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze Województwa Śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego, sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwotnych 10.000 hektolitrów po . . . 54.000 mkp.
za dalsze 20.000 hektolitrów po . . . 57.000 " "
powyżej 30.000 hektolitrów po . . . 60.000 " "

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8—13% ekstraktu brzezki podstawowej o 62,5% wyżej, czyli przy produkcji:

- 1) do 10.000 hl. piwa po . . . 87.750 mkp.
 - 2) za dalsze 20.000 hl. piwa po . . . 93.700 " "
 - 3) powyżej 30.000 hl. piwa po . . . 97.500 " "
- za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej unormowanej dla piwa pełnego za każde dalsze 4% ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony w § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 210) podatek, od warek domowych podnosi się do kwoty 18.000 mk. od hektolitra.

§ 8. Piwo znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach trzech od wejścia w życie niniejszej ustawy. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 45.000 marek od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudację podatkową, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linda*

528.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiona w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 34 poz. 223) stopę podatkową podnosi się z kwoty 3.000 do kwoty 6.000 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 2. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórniami, podlega dodatkowemu opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia z zaliczeniem akcyzy wpierw uiszczonej (3.000 mk.), a więc dodatkowemu podatkowi w kwocie 3.000 mk. za 1 kg.

Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80^oo.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu octowego, podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu organowi kontroli skarbowej ilość i moc kwasu, tudzież uiścić przypadającą od tego zapasu akcyzę w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Pocztową Kasę Oszczędnościową.

§ 4. Dodatkowa opłata może być przez właściwą Izbę Skarbową pokredytowaną nie dłużej niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągnąć odsetki w stosunku 12^oo rocznie.

§ 5. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia zapasów kwasu octowego podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

529.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy o zarobkowym pośrednictwie pracy.

Na podstawie ustępu 1 art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dn. 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 88 poz. 647) rozciąga się na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i bractawski, z tem że terminy oznaczone w art. 5 i 16 tejże ustawy liczyć się mają na obszarze wymienionych powiatów od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

530.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1923 roku

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy o rybołówstwie z dnia 31 października 1887 r. na obszar Spisza i Orawy.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy, należącym do Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657), zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy o rybołówstwie z dnia 31 października 1887 r. dla Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim (Dz. U. i rozporz. krajowych r. 1890, Cz. IX, № 37) rozciąga się i na obszar Spisza i Orawy.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa węgierska o rybołówstwie z roku 1888 oraz wszelkie rozporządzenia wydane na jej podstawie.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Gościcki*

531.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 maja 1923 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Aż do dalszego odwołania zezwala się koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych na sprzedaż na sztuki papierosów produkcji rządowych fabryk. W sprzedaży otwarte być może jedynie jedno opakowanie każdego gatunku powyższych papierosów.

Wobec niniejszego postanowienia ulega odpowiedzialnej częściowej zmianie brzmienie § 15 ustęp przedostatni, § 21 ustęp 4 i § 27 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r., normującego prowizorycznie przepisy o sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 42 poz. 285).